

vendelse til Ministeren om at tage denne Sag under meget alvorlig og velvillig Overvejelse. Jeg tror, der er et svagt Punkt i Loven for disse Mænds Vedkommende, og at det kan afhjælpes under en eller anden Form fra Administrationens Side, uden at det egentlig behøver at lovfæstes; der maa kunne gøres et eller andet, hvorved man kommer disse Mennesker, der er daarligt lønnede og ikke pensionsberettigede, til Hjælp, saaledes at de ikke skal gaa i Masser af Aar uden at kunne komme videre end til at opnaa en Løn paa 90 Kr. om Maaneden og uden Udsigt til Pension.

Slebsager: Da det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), der ellers er vort Partis Ordfører i denne Sag, paa Grund af Sygdom ikke kan være til Stede, skal jeg sige et Par Ord, men det skal blive meget kort. Naar vi fra vor Side har kunnet give vor Tilslutning til hele den Ordning, som træffes her gennem de stillede Ændringsforslag, ligger det først og fremmest i, at de Bestemmelser, der blev vedtaget vedrørende Farvands- og Langlodsninger i Samlingen 1911—12, opretholdes, saaledes at man derigennem kan faa en mere fyldig Erfaring at bygge paa ved en eventuel Nyordning. Opretholdelsen af disse Bestemmelser er altsaa for os saa væsentlig, at vi mener at kunne gaa med til Lovforslaget, som det vil foreligge, naar disse Ændringsforslag vedtages.

Paa et andet Punkt har vi været ret betænkelige, nemlig med Hensyn til Pensionsordningen. Vi havde fra vor Side ønsket, at man, naar man gik til en samlet Pensionsordning for Lodsvæsenet, ogsaa havde faaet de tre Sundlodserier med, som har ret betydelige Kapitaler i deres Pensionsfond; men ifølge de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, erkender vi, at det for Tiden vilde medføre store Vanskeligheder at faa disse tre Lodserier med ind under den fælles Pensionskasse, og derfor er vi gaaet med til indtil videre at lade Sundlodserierne blive udenfor og afvente deres frivillige og samlede Tilslutning til Pensionskassen paa et senere Tidspunkt. Hvis det ikke kommer, kan det blive nødvendigt for Lovgivningsmagten at tage Inddragelsen af dem under Pensionskassen under Overvejelse. Vi har heller ikke været uden Betænkeligheder med Hensyn til Pensionsordningen, nemlig angaaende de meget store Procenttydelser, som man kommer til helt igennem fra Lodseriernes Side; men af de Oplysninger, vi har faaet fra sagkyndig Side, fremgaaar

det, at der ikke kan ændres ret meget ved disse Forhold, hvis hele den tilsigtede Pensionsordning skal hvile paa et nogenlunde solidt Grundlag.

Den store Strid, som i mange Aar har staaet mellem Helsingør Lodseri og Nyborg Lodseri, skal jeg ikke blande mig i; det er jo et Spørgsmaal af mere lokal Natur, og jeg tvivler ikke om, at hvis det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) kunde have været til Stede i Dag, var der allerede nu lagt saa godt i Kakkelovnen, at vi kunde have ventet os en stor Debat. Hovedsagen er imidlertid, at vi i alt Fald er blevet enige om en Ordning med Hensyn til Farvands- og Langlodseri, som skal vare endnu i 3 Aar, og saa vil det altsaa vise sig, om man paa Grundlag af de Erfaringer, der da vil være indvundne, kan gaa til en Nyordning. Jeg maa tilføje, at jeg selvfølgelig gaar ud fra, at med disse 3 Aar menes der 3 effektive Aar, idet Ordningen i Virkeligheden ikke virker, saa længe Krigsforholdene er til Stede. Jeg hørte ikke, om den ærede Ordfører (Hauge) udtalte sig derom, men jeg ved mig i Overensstemmelse med Udvalget, naar jeg udtaler den Opfattelse, at disse 3 Aar skal være effektive.

Forsvarsministeren (P. Munch): Heller ikke jeg skal beskæftige mig med den stadig staaende Strid mellem Helsingør og Nyborg Lodserier. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) er jo ikke til Stede, og Striden vil derfor ikke kunne føres i sit rette Omfang ved denne Lejlighed.

Med Hensyn til den sidste Bemærkning fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) skal jeg bemærke, at Bestemmelsen, som den er foreslaaet her, gaar ud paa, at det er 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden, at Revisionsforslag skal fremsættes, men det vil jo til den Tid kunne afgøres, hvorvidt man mener at have faaet de fornødne Erfaringer til Spørgsmaalets Løsning.

Hvad Sundlodserierne angaar, er der vel et fælles Ønske om, at de maa kunne inddrages under den almindelige Pensionsordning, men man erkender fra alle Sider, at det vil være mest praktisk at vente med en Løsning af Spørgsmaalet, til man har flere Erfaringer at bygge paa end i Øjeblikket, og at man bør søge at faa en Ordning gennemført i Forstaaelse med de forskellige interesserede Parter.

I øvrigt skal jeg kun udtale, at det naturligvis har glædet mig, at det gennem Forhandlingerne med Udvalget uden Van-